

РЕШЕНИЕ

№ 16765

гр. София, 16.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 31.01.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева
Георги Бозуков

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Радослав Стоев, като разгледа дело номер **11909** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Бозуков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба от „Аутоматик чойс“, чрез адвокат В. К. С., член на САК, адрес за връчване на съобщения: [населено място] 1000, [улица], ет. 5, срещу: Решение № 4640 от 23.10.2024 г. по н.а.х.д. № 8009/2024 г. по описа на Софийски районен съд. С оспорваното решение е потвърдено наказателно постановление № X 92-02-481/24.04.2024 г., издадено от Н. И. И., в качеството ѝ на главен секретар на Агенция по вписванията, с което на основание чл. 53, ал. 1 от ЗАНН и чл. 118, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, за нарушение на чл. 63, ал. 6, вр. ал. 3 от ЗМИП, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, на „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД, е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1000 лв.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и необосновано а извода на съда, че АУАН е съставен в сроковете, предвидени в чл. 34, ал. 2 от ЗАНН - шест месеца от откриване на нарушителя и пет години от извършване на нарушението е неправилен. Счита се, че въззивният съд не е взел предвид, че в хода на производството са били допуснати съществени и неотстраними нарушения на закона, които са довели до там, че незаконосъобразно е била ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя, поради което и атакуваното Наказателно постановление следва да се отмени. Отделно от това неправилно съдът е счел, че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Предвид това се иска съдът да отмени Решение № 4640 от 23.10.2024 г. по н.а.х.д. № 8009/2024 г. по описа на Софийски районен съд, с което е потвърдено Наказателно постановление рег. № X 92- 02-481/24.04.2024 г.,

издадено от Н. И. И., в качеството ѝ на главен секретар на Агенция по вписванията, като вместо него постанови съдебен акт, с който да отмени Наказателно постановление рег. № Х 92-02-481/24.04.2024 г., издадено от Н. И. И., в качеството ѝ на главен секретар на Агенция по вписванията като незаконосъобразно. Претендират се сторените по делото разноски.

В съдебно заседание касаторът се представлява от процесуален представител, който поддържа касационната жалба.

Ответникът по касацията - изпълнителен директор на Агенцията по вписванията, редовно уведомен, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Административен съд - София-град, XXIV касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

В производството пред въззивния съд е установено, че от дружеството „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД, с ЕИК[ЕИК] в Търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел (ТРРЮЛНЦ) е постъпило Заявление № 20210721185135 на 21.07.2021 г. по партидата за вписване на прехвърляне на дружествени дялове и промяна в съдружниците на дружеството. Заявлението е вписано на 27.07.2021г. и с него като съдружник в „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД било вписано чуждестранното юридическо лице АУТОМАТИК Ч. ЕВРОПА Б.В., Идентификация[ЕИК], държава: Н..

При проверка в партидата на дружеството, извършена от актосъставителя - свидетеля Д. Т. на 30.11.2023 г. установила, че в 7-дневния срок по чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, вр. чл. 63, ал. 3 от ЗМИП, считано от вписването на новия съдружник, „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД не е подало декларация по образец Б7 с данни за действителните собственици на дружеството, поради което било прието, че в случая е извършено административно нарушение.

На дружеството бил съставен АУАН на 12.12.2023 г. в присъствието на Н. И. М. - упълномощено лице, а административнонаказателната отговорност на дружеството била ангажирана за извършено нарушение на 63, ал. 3 от ЗМИП, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

Въз основа на така съставения АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление (НП) с № 92-02-481 от 24.04.2024 г., издадено от главния секретар на Агенцията по вписванията, [населено място], с което на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 118, ал. 1, т. 2 от Закона за мерките срещу изпирането на пари, за нарушение на чл. 63, ал. 6, вр. ал. 3 от ЗМИП, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ, на „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД, с ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1000 лв.

За да потвърди наказателното постановление, съдът е заключил, че при съставеният АУАН и оспорваното наказателно постановление са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред. Налице е редовна процедура по

връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. АУАН е съставен в сроковете по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН - шест месеца от откриване на нарушителя и пет години от извършване на нарушението, като оплакванията в обратен смисъл са неоснователни. Шестмесечният срок започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на органа, компетентен да състави АУАН, а за да се приеме, че този срок е започнал да тече, е необходимо да бъде установено както извършеното нарушение, така и нарушителят, който не би могъл да се счита за известен още към момента, в който законът му вменява някакво задължение и е необходимо чрез проверка да бъде установено, че това задължение не е изпълнено. Срокът не започва да тече от датата на извършване на нарушението, тъй като за фактическото узнаване на релевантните факти за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя не е достатъчно да са налице данни в съответните информационни системи, а следва да бъде извършена съответна проверка. Именно в хода на проверката актосъставителят констатира извършеното нарушение и от този момент започва да тече срокът за съставяне на АУАН. Предвид това, в настоящия случай нарушението е установено и нарушителят следва да се счита открит след извършването на съответната проверка от актосъставителя на 30.11.2023г., като до датата на съставяне на АУАН - 12.12.2023 г. не е изтекъл нито шестмесечният срок по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН от откриване на нарушителя, нито петгодишният срок от извършване на нарушението.

Първоинстанционният съд намира, че от доказателствата по делото се установява по несъмнен начин, че дружеството жалбоподател е извършило вмененото му административно нарушение, защото задължението за вписване на действителните собственици съгласно нормата на чл. 63, ал. 6, изр. 2, т. 2 е възникнало за дружеството жалбоподател, което е следвало в 7-дневен срок, считано от 27.07.2021 г. - датата на вписване на Заявление № 20210721185135, с което в партидата на „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД в Търговския регистър е вписано прехвърляне на дружествени дялове и промяна в съдружниците на дружеството и като съдружник в „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД било вписано чуждестранното юридическо лице АУТОМАТИК Ч. ЕВРОПА Б.В., с Идентификация[ЕИК], държава: Н.. Това посоченото задължение дружеството жалбоподател е следвало да изпълни до 03.08.2021 г. (вторник - работен ден), а такова заявление не е било подадено в ТРРЮЛНЦ в посочения срок, на 04.08.2021 г. от страна на „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД, в тази връзка е осъществен състав на административно нарушение по чл. 63, ал. 6, вр. ал. 3 от ЗМИП, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

Обсъден е размера на наказанието. Съдът счел, че АНО правилно е определил и наложил същото в минимално предвидения от закона размер от 1000 лв., съобразен с конкретната степен на обществена опасност на нарушението, което с нищо не се отличава от останалите нарушения от този вид и е първо за дружеството жалбоподател, доколкото по делото не са налице доказателства за други извършени нарушения.

Съдът е взел отношение и по маловажността по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, като е стигнал до извода, че нарушението е с типичната за вида си обществена опасност и с нищо не разкрива пониско засягане на обществените отношения от останалите нарушения от този тип като доводите на жалбоподателя в тази насока се явяват неоснователни.

Предвид гореизложеното, съдът приел, че доколкото при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения и материалният закон е приложен правилно, то същото следва да бъде потвърдено.

Настоящата инстанция напълно споделя изводите на районния съд.

В АУАН и НП ясно са изложени обстоятелствата около извършването на нарушението от страна на дружеството-жалбоподател, като текстово се съдържа пълно описание на възприетите факти. Това обстоятелство дава възможност на жалбоподателя да възприеме адекватно констатациите, които имат отношение към преценката за извършено нарушение.

Съгласно приложимата нормата на чл. 61, ал. 1 от ЗМИП учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания и физическите лица за контакт по чл. 63, ал. 4, т. 3 са длъжни да получават, да разполагат и да предоставят в определените по закон случаи подходяща, точна и актуална информация относно физическите лица, които са техни действителни собственици, включително с подробни данни относно притежаваните от тях права. Разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗМИП сочи, че информацията и данните по чл. 61, ал. 1 се вписват по партидите на учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания в търговския регистър, в регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и в регистър БУЛСТАТ.

Според разпоредбата на чл. 63, ал. 6 от ЗМИП учредените на територията на Република България юридически лица и други правни образувания, с изключение на едноличните търговци, са длъжни да заявят за вписване съгласно ал. 1 действителните си собственици по § 2 от допълнителните разпоредби, ако същите не са вписани като съдружници или еднолични собственици на капитала по партидите им. Когато като съдружници или еднолични собственици на капитала са вписани юридически лица или други правни образувания, задължението по предходното изречение възниква: 2. ако тези юридически лица или други правни образувания не са учредени на територията на Република България.

Нормата на чл. 63, ал. 3 от ЗМИП сочи, че за производството, редът и сроковете за вписването на обстоятелствата относно действителните собственици се прилагат съответно Законът за търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел и Законът за регистър [улица], ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ всяко лице, което е задължено да заяви вписване на обстоятелства или да представи актове в търговския регистър, трябва да извърши това в 7-дневен срок от настъпването на обстоятелството, съответно от приемането на акта, освен ако със закон е определен друг срок.

Задължението за вписване на действителните собственици съгласно нормата на чл. 63, ал. 6, изр. 2, т. 2 е възникнало за дружеството жалбоподател на 27.07.21 г.- датата на вписване на Заявление № 20210721185135, с което в партидата на „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД в Търговския регистър е вписано прехвърляне на дружествени дялове и промяна в съдружниците на дружеството и като съдружник в „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД е било вписано чуждестранното юридическо лице АУТОМАТИК Ч. ЕВРОПА Б.В., с Идентификация[ЕИК], държава: Н. и в 7-дневен срок, считано от 27.07.2021 г. посоченото задължение дружеството жалбоподател е следвало да изпълни до 03.08.2021 г., който е работен ден, а след като заявление не е било подадено в ТРРЮЛНЦ в посочения срок, на 04.08.2021 г. от страна на „АУТОМАТИК ЧОЙС“ ООД е осъществен състав на административно нарушение по чл. 63, ал. 6, вр. ал. 3 от ЗМИП, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя, относно началото на шестмесечната административнонаказателната давност и че не са налице предпоставките за прилагане на чл. 28 от ЗАНН. Тези възражения са изградена защитна теза, но те не почиват на действащата нормативна уредба.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира за безспорно установено, че дружеството – жалбоподател е извършило нарушение по чл. 63, ал. 6, вр. ал. 3 от ЗМИП, вр. чл. 6, ал. 2 от ЗТРРЮЛНЦ.

От страна на районния съд е извършен задълбочен и прецизен анализ на предпоставките за прилагане на чл. 28 ЗАНН, които настоящата касационна инстанция споделя. Наличието на маловажен случай се преценява за всяко административно нарушение конкретно и същото не зависи от състава на нарушението. Със ЗМИП се регулират специфичен кръг обществени отношения, свързани с превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари. Общественоопасните последици от всяко от деянията, визирани в закона и предмет на административните санкции по него, са изключително тежки последици за обществото. В случая не са налице предпоставки по чл. 28 от ЗАНН - доколкото процесуалното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от всички останали нарушения от този вид.

По отношение на наведените аргументи в жалбата, за началото на шестмесечната административнонаказателната давност, която според жалбоподателя е обусловено от откриването на нарушителя, а под откриване на нарушителя следва да се разбира не моментът в който съответното длъжностно лице е изградило своята субективна представа относно индивидуализиращите белези на нарушителя, а моментът в който е било обективно възможно да се изгради тази субективна представа, в обжалваното решение подробно е коментирано, че шестмесечният срок започва да тече от момента, в който всички факти и обстоятелства от състава на нарушението са достигнали до знанието на органа, компетентен да състави АУАН. За да се приеме, че този срок е започнал да тече, е необходимо да бъде установено както извършеното нарушение, така и нарушителят, който не би могъл да се счита за известен още към момента, в който законът му вменява някакво задължение, а е необходимо чрез проверка да бъде установено, че това задължение не е изпълнено. Срокът не започва да тече от датата на извършване на нарушението, тъй като за фактическото узнаване на релевантните факти за ангажиране административнонаказателната отговорност на нарушителя не е достатъчно да са налице данни в съответните информационни системи, а следва да бъде извършена съответна проверка. Именно в хода на проверката актосъставителят е констатирал извършеното нарушение и от този момент започва да тече срокът за съставяне на АУАН. В случая нарушението е установено и нарушителят следва да се счита открит след извършването на съответната проверка от актосъставителя на 30.11.2023г., като до датата на съставяне на АУАН - 12.12.2023 г. не е изтекъл нито шестмесечният срок по чл. 34, ал. 2 от ЗАНН от откриване на нарушителя, нито петгодишният срок от извършване на нарушението. Тези разсъждения също се споделят от касационната инстанция.

При извършената служебна проверка касационната инстанция не констатира пороци, водещи до недопустимост или нищожност на обжалваното решение. С оглед горните съображения, не са налице и сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Така мотивиран, Административен съд София-град, XXIV-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4640 от 23.10.2024 г. по н.а.х.д. № 8009/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО,112-ти състав.

Решението е окончателно на основание чл. 223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.